

B - 27 zondag – 2-3 oktober 2021 – Sint-Pieter
Gen 2,18-24; Hebr 2,9-11; Mc 10,2-16

Het is niet goed dat de mens alleen blijft

Ik vertel u niets nieuws als ik u zeg dat het huwelijk momenteel in crisis is. Wij ervaren het hier in deze kerk, als diaken, als priester, ook regelmatig. Wanneer twee jonge ouders hun kindje willen laten dopen, is er bij één van de twee al wel eens een kindje, zoals ze dat noemen “uit een eerdere relatie”. En ook gebeurt het wel eens, wanneer wij met twee jongelui een huwelijk goed voorbereid hebben, en in een mooie viering de huwelijksinzegening is geschied, dat wij enkele jaren later horen dat ze, zoals ze dat noemen, “uit elkaar zijn”.

Iedere dag horen we weer om ons heen over relatieproblemen, verbroken vriendschappen, stukgelopen relaties, en breuken tussen ouders en kinderen. Onze samenleving heeft een probleem. Steeds meer los zand, individualiteiten naast elkaar, ieder voor zich, een samenleving met bindingsangst, steeds minder engagement, steeds minder trouw, steeds meer ieder voor zich. Alle verenigingen klagen erover dat ze geen vrijwilligers meer vinden.

De lezingen van vandaag geven ons een totaal andere boodschap. “Het is niet goed dat de mens alleen blijft”... Het is niet goed alleen op de wereld te zijn. Het is niet goed aan jezelf overgelaten te zijn ... Je moet iemand hebben die bij je past ... iemand die op je past ... Je hebt iemand nodig die tegenover je staat, die met je praat, die je nodigt, die je uitdaagt tot gesprek, tot uitwisseling, iemand die je corrigeert, die met je optrekt, met wie je iets mag delen.

“Het is niet goed dat de mens alleen blijft”, zo hoorden we zojuist uit het het boek Genesis, het boek van de Schepping. En inderdaad, God heeft het bij Zijn scheppingsdaad zo gewild dat de mens een wederhelft kreeg, ergens op hem gelijkend, maar ergens toch weer heel anders. “Man en vrouw schiep Hij hen”, zo staat er in het boek van de Schepping, “en God zag dat het goed was”. En daarom, zegt Jezus vandaag in het Evangelie, is het huwelijk onverbreekbaar, en Hij verwijst dan naar die tekst uit het Scheppingsboek.

De lezingen van vandaag gaan dus over de onontbindbaarheid van het huwelijk. Maar betekent dat ook dat de teksten van vandaag niet van toepassing zijn op mensen die niet gehuwd zijn, singles zoals men tegenwoordig zegt ? Moeten we niet, ook, tegelijk, wat breder kijken ? Zeker, want in de Evangelielezing van vandaag volgt óók naadloos dat verhaaltje van de kinderen die bij Jezus komen, die door de Apostelen worden weggejaagd, maar door Jezus met open armen worden ontvangen. Het gaat vandaag dus om méér dan de verbintenis tussen man en vrouw, maar ook om de verbondenheid met anderen. Wij, mensen, wij zijn geen alleenstaande individuën, wij zijn sociale wezens, wij leven samen met anderen, wij kunnen niet alleen leven.

“Het is niet goed dat de mens alleen blijft”. Dit geldt niet alleen voor het huwelijk. Het geldt voor heel ons leven. Het geldt voor ieder mens in de wereld.

Iemand die alleen moet leven, iemand die met niemand anders contacten heeft, gaat er uiteindelijk aan kapot. We hebben dat het laatste anderhalf jaar weer eens duidelijk kunnen ervaren, met de lockdown, waar zoveel mensen, vooral jongeren, ook studenten hier in Maastricht te maken hebben gekregen met psychische problemen. Ja, maandenlang alleen op een zolderkamertje zitten, is inderdaad iets om gek van de worden.

“Het is niet goed dat de mens alleen blijft”, zo lijkt ook de Brief aan de Hebreëën te zeggen, waarvan wij een stukje hoorden in de Tweede Lezing. Hoewel Jezus met luister en eer gekroond was, schrikt Hij er niet voor terug, zo lazen we, alle medemensen zijn broeders te noemen. Wij zijn in Christus allen broeders en zusters, allemaal hebben wij het nodig dat we broeders en zusters zijn voor elkaar, dat we broeders en zusters om ons heen hebben. Nee, inderdaad, het is niet goed dat de mens alleen blijft. Dat geldt in het huwelijk voor man en vrouw, dat geldt ook voor ons allen, als mensen, broeders en zusters, onder elkaar.

Régis de la Haye, diaken